



ΕΤΟΣ 59ον

4 Δεκεμβρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (3053)

## ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἡ περίοδος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι συνυφασμένη στή συνείδηση τῶν χριστιανῶν μέ τό θεόδοτο Μωσαϊκό νόμο· τό νόμο πού δόθηκε στό θεόπητη προφήτη ὥστε νά ὀδηγήσει τούς ἀνθρώπους, νά τούς προπαιδεύσει, νά τούς παιδαγωγήσει ὥστε νά δεχθοῦν τόν Μεσσία Χριστό. Τό σύνολο τῶν ἐντολῶν τοῦ Νόμου κατευθύνει τόν ἄνθρωπο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πρός τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τόν ἀπομακρύνει ἀπό τήν ἁμαρτία, τήν ἐχθρότητα δηλαδή πρός τό συνάνθρωπο καί τόν Θεό καί Πατέρα. Εὐλόγη ἀμως θά ρωτήσῃ κανεῖς· ἔχει σχέση ὁ Θεός μέ διατάξεις νομικές καί κανονιστικές, μέ «μή» καί μέ «πρέπει»; Ταιριάζει ὁ δικανισμός καί ὁ καθωσπρεπισμός μέ τή ζωή, χωρᾶ στή ζωή, μπορεῖ νά διαμορφώνει τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ;

Βεβαίως ὄχι, ἀδελφοί μου, καθώς ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη, καί ἡ ἀγάπη δέν ἔχει ὄρια, δέν τίθεται ὑπό περιορισμό, γίνεται ὅμως κατανοητή ἀπό τόν ἄνθρωπο μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος μιᾶ τή γλώσσα τοῦ Θεοῦ. Ἄς θυμηθοῦμε τήν προπρωτική, τήν ἐδεμική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου χαιρόταν τήν ἀπλόχερη καί μεγαλόδωρη χορήγηση τῶν ἀγαθῶν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, μέ πρῶτιστο τήν κοινωνία μαζί του· πέφτοντας ὁ ἄνθρωπος αὐτοκαταδικάστηκε ἐκβάλλοντας τόν ἑαυτό του ἀπό τή ζωή τῆς ἐλευθερίας στή ζωή τῶν ὀρίων, τῶν παθῶν καί τῶν ἀδυναμιῶν του.

Ἡ ἄνευ ὀρίων ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρός τό πλάσμα του συνεχίζοντας νά εἶναι τέτοια καί μετά τήν πτώση τοῦ ἀνθρώπου, πρῶτα καί κύρια δέν τοῦ ἐπιβάλλει τή σωτηρία, δέν τόν «σώζει μέ τό ζόρι». Δέν μποροῦσε ἄραγε ὁ παντοδύναμος Θεός νά παραβλέψῃ τήν παρακοή τῶν πρωτοπλάστων καί γνωρίζοντας αὐτό πού ἐκεῖνοι δέν γνώριζαν, ὅτι δηλαδή μακριά ἀπό αὐτόν δέν ζοῦν παρά μιά ἐπίφαση ζωῆς, νά τούς ἐπιβάλλῃ δυναστικά τόν ἑαυτό του; Αὐτόνητο εἶναι ὅτι μποροῦσε ἄν τό ἔκανε ὅμως θά καταγοῦσε τό δῶρο τῆς ἐλευθερίας, θά στεροῦσε ἀπό τόν ἄνθρωπο τό θεϊκό χαρακτηριστικό καί ἀνίκητο ὄπλο πού ὁ ἴδιος τοῦ χορήγησε



## Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. γ' 23 - δ' 5)

### Κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθοῦσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστέ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐνὶ Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλληνι, οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἅρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστί καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

---

κατὰ τὴ δημιουργία, νὰ τὸν βρῆκε ὅποτε τὸν ἀναζητᾷ, νὰ τὸν προσκαλεῖ σὴ ζωὴ του ὅταν ἐκεῖνος τὸν ἐπιθυμῇ.

### Ὁ Νόμος καταργεῖται μὲ τὴν πίστη

Ἄποδεικνύμενα λοιπὸν ἀπεριόριστη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· ἀπαραίτητα τὰ ὅρια γιὰ τὸν μεταπτωτικὸ παλαιοδιαθηκικὸ ἄνθρωπο, ὥστε νὰ διαχειρίζεται τὸ ἀγαθὸ τῆς ἐλευθερίας του δίχως νὰ αὐτοκτονεῖ πνευματικά. Ἐὰς θυμηθῶμε τὸ φράκτε τῆς παραβολῆς τοῦ ἀμπελῶνος· χρησιμοποιεῖται παραβολικὰ ἀπὸ τὸν Χριστὸ γιὰ νὰ ὀρίσει τὴν προστασία πού παρέχει στὸν ἄνθρωπο ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ διασφαλίζοντάς τον ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο δυνάστη, πού εἶναι ὁ κακὸς ἑαυτὸς του. Ὅλα αὐτὰ πρὶν ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ χορήγηση τῆς Νέας Διαθήκης πού ὑπογράφεται μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ βιώνεται μὲ τὴν πίστη σὲ ἐκεῖνον πού εἶναι ὁ ἴδιος ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια. Ὁ Νόμος, ἀναγκαῖος ὡς τότε καθοδηγητὴς καὶ παιδαγωγὸς πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τὴ σῶζουσα πίστη στὸν Χριστό, «οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι»· ἡ ἔλλευση τῆς πίστεως αἶρει αὐτομάτως τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ Νόμου, ἀφοῦ «ἐλθοῦσης τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν».

Νὰ λοιπὸν ἡ μετάβαση, νὰ ἡ εἰδοποιὸς διαφορὰ πού καταργεῖ τὰ ὅρια· ἡ πίστη στὸν Χριστό. Ἐὰς τὸν θυμηθῶμε σὴ συνήθη του διδακτικὴ στιχομυθία λίγο πρὶν ἀπὸ τὴ θαυματουργία, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀποκατάσταση ποικίλων ἀσθενειῶν· «πιστεύεις», ρωτᾷ ὁ Κύριος; Τὸ «ναί» τοῦ βαριά ἀσθενοῦντος σωματικά καὶ πνευματικά ἀνθρώπου τῆς κάθε ἐποχῆς πού ὁ Θεὸς ἐπισκέπτεται τὸν ἀνάγει εὐθύς ἀμέσως σὸ ἐπίπεδο τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἔπειτα τὰ πάντα εἶναι δυνατὰ γιὰ ἐκεῖνον πού πιστεύει. Τὰ ἀδύνατα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι δυνατὰ

## Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, προτοῦ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφρουρούμεθα κλεισμένοι κάτω ἀπό τόν νόμον, μέχρις οὗ ἀποκαλυφθῇ ἡ πίστις. Ὡστε ὁ νόμος ἦτο παιδαγωγός μας ἕως οὗτο ἔλθῃ ὁ Χριστός, διὰ νά δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως. Τώρα δέ, πού ἤλθεν ἡ πίστις, δέν εἴμεθα πλέον ὑπό παιδαγωγόν, διότι διὰ τῆς πίστεως εἴσθε ὅλοι υιοί Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διότι ὅσοι ἐβαπτισθήκατε εἰς τόν Χριστόν, ἔχετε ἐνδυθῆ τόν Χριστόν. Δέν ὑπάρχει Ἰουδαῖος οὔτε Ἕλληνας, δέν ὑπάρχει δούλος οὔτε ἐλεύθερος, δέν ὑπάρχει ἄρρενας καί θῆλυ, διότι ὅλοι σεις εἴσθε ἕνας ἄνθρωπος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἐάν δέ εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, ἄρα εἴσθε ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, καί κληρονόμοι βάσει ὑποσχέσεως. Ἐκεῖνο πού ἐννοῶ εἶναι ὅτι, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι ἀνήλικος, δέν διαφέρει καθόλου ἀπό τόν δούλον, ἂν καί εἶναι κύριος ὅλης τῆς περιουσίας, ἀλλά εἶναι ὑπό τήν ἐξουσίαν ἐπιτρόπων καί διαχειριστῶν μέχρι τῆς προθεσμίας, τήν ὁποίαν ὥρισε ὁ πατέρας. Ἔτσι καί ἐμεῖς, ὅταν ἡμαστέ ἀνήλικοι, ἡμαστέ ὑποδουλωμένοι κάτω ἀπό τά στοιχεῖα τοῦ κόσμου. Ὅταν ὁμως συμπληρώθηκε ὁ χρόνος, τότε ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθηκε ἀπό γυναῖκα καί διετέλεσε ὑπό τόν νόμον, διὰ νά ἐξαγοράσῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δούλοι κάτω ἀπό τόν νόμον, διὰ νά πάρωμεν τήν υἰοθεσίαν.

*(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).*

γιά τόν Θεό καί γιά τόν κατ' εἰκόνα του πηλασμένο καί καθ' ὁμοίωσή του ἐργαζόμενο ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ.

### Ἡ μαρτυρία τῆς πίστεως τῶν Ἀγίων

Αὐτό βίωσαν ὅλοι οἱ Ἅγιοι καί κατ' ἐξοχήν οἱ μάρτυρες ξεπερνώντας τόν κόσμο καί χριστοποιώντας τή ζωή τους. Αὐτό ἐμπειρικά κηρύττει ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Βαρβάρα πού σέ αὐτή τήν προοπτική προσέφερε τά νιάτα, τήν ὁμορφιά, τά πλοῦτη, τή δόξα, τά κοσμικά ἀξιώματα, ὥστε διὰ τῆς πίστεως νά ὀδηγηθεῖ στό μαρτύριο καί διὰ τοῦ μαρτυρίου στήν αἰώνια ζωή καί τήν ἀπεριόριστη βίωση τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Ἐξαιτίας τῆς μνήμης της ἀναγινώσκειται ἡ σχετική περικοπή τῆς πρὸς Γαλιάτας ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἕνα παγκόσμιο καί διαχρονικό προσκλητήριο γιά συμμετοχή ὄλων τῶν ἀνθρώπων στή χαρά αὐτῆς τῆς ἐμπειρίας. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Α. Α.

4 Δεκεμβρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος († 306), Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Δαμασκνοῦ († 760).

Σεραφεῖμ Φαναρίου ἱερομ. (1601)

Ἦχος: πλ. δ' – Ἑωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Γαλ. γ' 23-δ' 5 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκᾶ (Προπατόρων).

Ἀπόστολος: Κολ. Γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14.

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

## ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΤΥΠΟΥΜΕΝΟΣ

Χριστολογία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης  
† Μπτρ. Ἀχελώου Εὐθυμίου (Κ. Στύλιου)  
(σχήμα 14Χ21 ἑκατ., σελ. 200)

Μέ σκοπό νά προσφέρει στους κατηχητές καί κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἕνα χρήσιμο βοήθημα γιά τήν ἐνίσχυση τοῦ ποιμαντικοῦ τους ἔργου ἡ Ἀποστολική Διακονία ἐξέδωσε τό βιβλίο «ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΤΥΠΟΥΜΕΝΟΣ». Στό α΄ μέρος τῆς μελέτης παρουσιάζεται πῶς ὁ Χριστός ὡς ὁ αἰώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀποκάλυψε στους ἱερούς συγγραφεῖς τῆς Π. Διαθήκης ὅλα ὅσα ἦταν δυνατό, ἀλλά καί ἀπαραίτητο νά γνωρίζουν περί τοῦ θεανδρικοῦ προσώπου του. Ἡ Π. Διαθήκη εἶναι ὁ Χριστός αὐτοαποκαλυπτόμενος. Στό β΄ μέρος, μέ συγκεκριμένα στοιχεία περιγράφουν τό ἀνθρώπινο σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί τά ἀνθρώπινα χαρακτηριστικά του.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος  
Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Κάθε μέρα νέα μέρα**», στίς 08:10

2) «**Ῥήματα καί φθόγγοι**» στίς 10:30

3) «**Ἡ Ἐκκλησία πού παροικεῖ**» στίς 12:00

4) «**Ραδιοφωνική βιβλιοθήκη τοῦ 89,5**» στίς 23:00 καί

5) «**Γιά τή Γλώσσα**» (κάθε Παρασκευή, μέ τόν καθηγ. Γεώργιο  
Μπαμπινιώτη καί τούς συνεργάτες του) στίς 21:30.

Περισσότερα: [www.ecclesia.gr](http://www.ecclesia.gr)



ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργίας - Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)